

Tellus.

E. Johansson

ORGAN FÖR M. I. S.

Red:

S.E.Svensson

N:r 5

Maj

Ärgång 2

1962

Pris:

1 kr.

I N N E H Å L L

Känd astrolog om Flygande Tefet

Biologisk Läkekonst

Mikroatomer på Jorden

J. W. Keelys fantastiska Motor

UFO-kontakter och E.S.P.

Känd Astrolog Uttalar Sig Om Flygande Tefat.

I Hemmets Journal nr 5, 1962, finns en intressant artikel med en intervju av den kände danske astrologen Paul B. Kastrup. Artikeln heter: "Skall jorden gå under på söndag?" och behandlar astrologernes förutsägelser om en världskatastrof i början av februari till följd av en ytterst ovanlig planetkonstellation. Under intervjun kommer Paul B. Kastrup in på ett ämne, som har särskilt stort intresse för M.I.S.-medlemmarna, nämligen de flygande tefaten.

- Vi måste numera tega för givet, säger Paul Kastrup, att det existerar levande varelser även på andra planeter, och åberopar därvid den vedertagna uppfattningen bland astrologerna. Det är heller ingen tvekan om, att dessa varelser skicker ut de bemannade flygande tefaten, som kretsat kring jorden under senare år. I dag vågar vi t.o.m. påstå, att vi vet varför tefaten söker sig hit. Levande väsen på grannplaneterne har naturligtvis observerat den hotande stjärnkonstellationen, och de är också klara över, att jorden är i riskzonen. Nu räknar de bl.a. med möjligheten, att människan inom en nära framtid konstruerar en helt ny sorts vätebomb - inte en traditionell atombomb laddad med tungt väte, utan med väte av vanligt slag. Explosionen skulle utlösa en kedjereaktion, som sprängde hela jordklotet i luften. Den utvecklingen fruktar universums innevånare mest av allt. Inte så mycket för människans egen skull som för sin egen - för om jorden skulle explodera, ändras jämvikten i universum, vilket kan få ödesdigra konsekvenser för de övriga planeterne inom solsystemet.

Därför håller de flygande tefaten oss under ständig uppsikt. Vi bör räkna med, att så snart deras kontaktmän bland människorna får vetskap om, att den nya vätebomben är under konstruktion, kommer de att ingripa. Hittills har universums innevånare hållit sig avvaktande och tålmodigt

låtitt oss sköta våra egna affärer. Men i samma ögonblick som jorden blir ett hot mot grannplaneterne måste givetvis universums högsta ledning vidtaga sine mått och steg

Det är intressant att höra denna teori framförd av en så känd astrolog som Paul B. Kastrup. Den har ju numera blivit mer eller mindre allmänt vedertagen som förklaring till de flygande tefatens kontroll av jorden.

/ Rune S. Persson

(Forts. från sid. 15)
ningen. Men kan också förstå, varför vissa människor beklagar användandet av den, ty "vid det ljus som utstrålar från en människa, kan man se vad hon är, icke vad hon utger sig att vara". Detta kan jag försäkra er är sant. Det vet jag Jag är själv mottaglig.

Var de berömda böckerna "Världarnes krig", "Första männen på Månen" (som handlar om några människor som reser till Månen år 1960) av H.G. Wells och Gullivers resor(den berättar om en Ö i himmelen, formad som en skiva och styrd av en magnet - och även om Mars'två månar, Phobos och Deimos) av Jonathan Swift, fullständig fantasi eller likval ett sammanträffande? Eller är möjligtvis delar av böckerna skrivna under intryck, som är mottagna genom E.S.P. Vem vet? -

— Av J. X. Dale

Biologisk Läkekonst

av Dr L.-E. Essén

(Forts.)

Jag vill i det sammanhanget peka på ett allt överskyggande namn, på ett universalgeni som, kan vi väl säga, behärskade det mesta av sin tids vetande och omsatte det i sin personlighet, nämligen Goethe. Och som förde fram en ny forskning över huvud taget, som vi verkligen med all rätt skulle kunna säga representerar urforskningen för ett verkligt biologiskt tänkande.

Goethe, han står även på det området som naturforskare som den store, impulsgivande banbrytaren, som den store giganten i sin tid och det räcker att i det sammanhanget påvisa om Goethes forskningar över växternas och deras metamorfoser. Där har han med sina forskningar helt enkelt grundlagt, kan vi säga, en helt ny vetenskap. Låt vara, att dessa forskningar icke slog an hos Goethes samtid. De fattade inte storheten, de fattade inte genialiteten bakom dessa forskningar och Goethe hade en stor kamp att utstå med sina samtida giganter inom forskningens värld. Jag tänker då särskilt på Newton.

Alla vet ju hur Newtons ljuslära bröt igenom och slog ut Goethes ljuslära som ligger på ett helt annat plan över huvud taget. Goethes ljuslära, hans lära om ljusets brytning i prisma osv., blev aldrig förstådd, under det att Newtons lära om ljuset och ljusets prismatiska brytning och de olika ljussorterna låg helt i tidens mekanistiska tendens och firade en fullständig triumf och ett fullständigt genombrott.

Men det är lika mycket vetenskap bakom Goethes ljuslära som bakom den Newtonska ljusläran och färgläran. Det är bara att Goethe använde sig utav biologiska forskningsmetoder medan Newton använde sig utav rent mekanistiska, fysikaliska och statiska forskningsmetoder.

Där ser vi alltså omigen denna egendomliga

motsats i betraktelsesättet. Hur man kommer fram till skilda forskningsresultat om man utgår från å ena sidan mer biologiska lagar, ett mer biologiskt tänkesätt, å andra sidan ett mer mekanistiskt och statistiskt tänkesätt. När sedan den moderne molekylarkemin firade sitt genombrott, så som jag nämnde nyss, betyder detta en hel revolution för det terapeutiska tänkandet, och inte bara för det terapeutiska tänkandet, utan för hela den terapeutiska uppfattningen över huvud taget genomfört i sin allra vidaste bemärkelse, och därvid tänkte jag framför allt även på jordbruket, som ju är intimt förknippat med hälsoproblem.

Vi vet alla, att det var den tyske kemisten Leibniz som kom underfund med, att skördarna, som berövar jorden ett visst mått av mineralämnen, kan bli tillgodosedda om man kompenserar denne på rent matematisk och kemisk väg uträknade mineralbrist i jorden genom att tillsätta motsvarande syntetiskt framställda substanser. Och det betraktelsesättet utgår också från ett rent mekaniskt, statistiskt och kemiskt betraktelsesätt som är helt avlägsnat från ett biologiskt betraktelsesätt.

Men även där fanns det forskare som hade gjort banbrytande och geniala upptäckter. Men dessa upptäckter bare sköljdes bort i den store levinen från alla de tekniska och kemiska triumferne.

(Forts. i nästa nr)

MIKROATOMER PÅ JORDEN.

Solen utsänder mikroatomer i form av ljus. När de träffar ett mörkt föremål, hejdas de som värme. Träffar de ett lysande föremål kastas de tillbaka med varierande hastighet och mängd. Den relativt ringa skillnad, som kan finnas i hastigheterna, uppfattas av ögat som färger. Då färgerna inte har samma hastighet, brytes de olika i ett prisma. Om en större mängd solljus med hjälp av en spegel hejdas på ett ställe, uppstår det en mycket hög värme, med hjälp av vilken man t. ex. kan frambringa elektricitet.

När kolämnen förbrännes med hjälp av syre, bildas det värme. Orsaken är att den fria syreatomen i sin atmosfär innehåller betydligt flera mikroatomer, än den är i stånd till ett fasthållande, när den bindes samman med andra grundämnena i molekyler. Det använder man sig av i elektricitetsverken, där den vid kolämnets förbränning frigjorda värmeenergin omvandlas till elektricitet. Elektricitet är i verkligheten också mikroatomer. De olika ämnens reaktioner vid påverken utifrån bestämmas av antalet fria mikroatomer i de ifrågasvarande atom- och molekylsystemen. Gode ledare för elektricitet tillåter ett större antal mikroatomer att gå igenom deras område. Då elektriciteten passerar genom en glödlampa, uppnår mikroatomerna en så stor hastighet, att de utslungas som ljus eller värme. Då de mikroatomer med ljusets hastighet och stillastående mikroatomer som värme kastas tillbaka från blanka föremål och uppsuges av mörka föremål.

När ett fast ämne, t. ex. järn, uppvärms, kommer det fler och fler mikroatomer mellan järnatomerna, så att dessas attraktion sinsemellan upphäves, och ämnet blir flytande. Det omvända sker, när t. ex. vatten fryser till is. Då minskas mikroatomernas antal och till sist blir vettenmolekylernas dragningskraft så stark, att de

kan sammanhålla varandra.

Vid utvinnandet av energi av väte- och uran-atomer frigöres ganska stora mängder mikroatomer i form av värme, ljus eller andra hastigheter. Även ljus är mikroatomer med en bestämd hastighet. Den ganska ringa skillnad, som kan finnas i hastigheterna, uppfattas av örat som höga och mörka ljud. I en telefon omsättes mikroatomerna från ljud till elektricitet och åter till ljud. I en ny bilmodell från U.S.' fås den elektriska kraften från det ljud som motorn frambringer, i det man omsätter mikroatomerna från ljud till elektricitet.

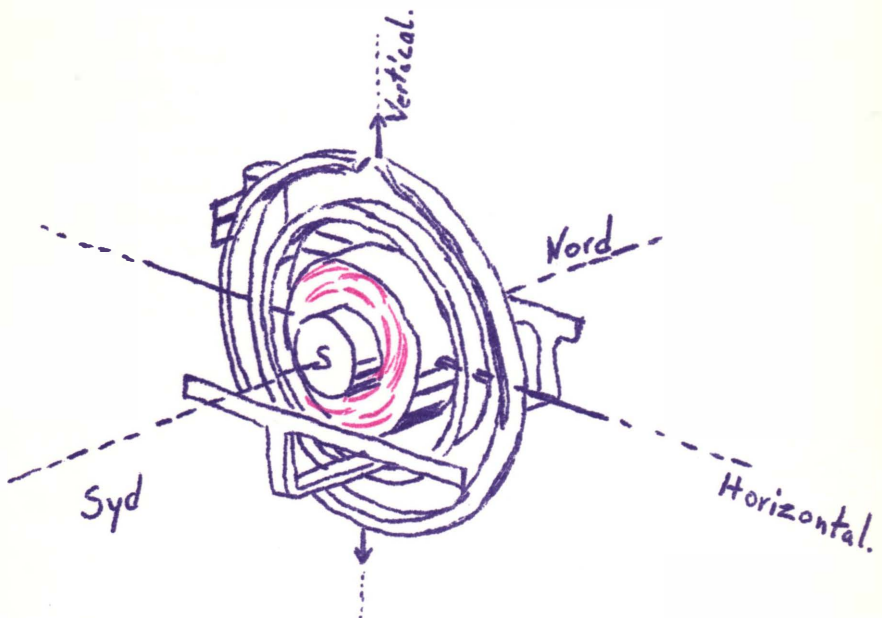
Växter har den egenskapen, att de kan skilja koldioxid i syre och kolämnen, som de använder till sin uppbyggnad. Då frigjort syre innehåller betydligt flera mikroatomer än när det är sammanlänkat med andra ämnen, måste växterna skaffa sig mikroatomer till processen och dem får de vid ett hejda solljusets mikroatomer. Växterna kan frigöra energi till eget behov vid ett länka kolämnen och syre samman igen. Då djur äter växter utvinna också de energi vid ett sammanbinda luftens syre och växternas kolämnen. Syret är således källan till all organisk energi.

Slutsats. Värme, elektricitet, ljud och ljus är mikroatomer med olika hastigheter. Syrets avgivelse av mikroatomer är grundläggande för allt liv.

Användning. Bättre förståelse av atomer och molekylers reaktioner vid olika påverkningar. Finare teknik, i synnerhet på atomvetenskapens område. Bättre förståelse och grundligare utforskning av livets grundregler.

HANS LAURITZEN

I november 1950 påstod en mekaniker, anställd vid British Road Services, att han uppfunnit en motor som arbetade efter en naturlag av magnetisk kraft, som elstrar ström och komprimerar luft med en styrka av ungefär 150 kg på en kvadrattum. En man skulle kunna sätta ihop denna motor på en vecka. Som kraftenhet skulle den kunna driva ett fartyg. Den går ljudlöst, kan startas av ett 12-volts batteri, och "det finns ingen gräns för dess kapacitet. Den behöver bara smörjolja och kräver varken bränsle eller vatten". Han säger, att den kan gå i tio år. Under andra världskriget presenterade han en magnetisk bomb för Brittiska krigsdepartementet. Den var dock effektiv endast på ett skotthåll av åtskilliga km.

J. W. Keelys Fantastiska Motor

För 85 år sedan levde ett anmärkningsvärt och numera bortglömt geni, John Worrel Keely i Philadelphia. Han lät antyda några av den mycket avancerade vetenskapens krafter som tycks vara under kontroll av de mystiska s.k. "flygande te-faten". Keely fann ut att "materiells korpuskler" (atomer och molekyler) kunde "underindelas" av radiering som han kallade "vissa slag av vibrationer". Det var i november 1877 som Keely visade tolv affärsmän från Philadelphia en "ny och komplicerad motor", kallad "den luftkylda-vibrerande-vekuummotorn". Den lär ha inringat honom många dollar och han levde väl och spenderade en hel del tid och pengar på sina uppfinningar.

Men den olycksbringande skugga, som så ofta följer heck i häl på personer som är före sin tid, ruvade även över Keely.

Keely hade läst Mac Vicers "Scetches of Philosophy" och en bok betitlad "Harmonies of Tones and colours Developed by Evolution", vars författare, Mrs J.E. Hughes, var Charles Darwins brors dotter. Han begynte "undersöka de magnetiska strömmarna från pol till pol", och uppfann senare en maskin som hölls igång av en mystisk kraft okänd för 1880-talets vetenskap och mekanik.

Tidningarna och de ortodoxa vetenskapsmännen förlöjlighade hans påståenden. Då han blev stöttad av Mrs Moore, fick hennes vänner en domstolsorder att hindra henne från att investera pengar på Keelys upptäckter och forskningsarbeten.

Keely använde i sin verkstad en slags kosmisk kraft som kunde starta en motor när han anslöt en ton på sin fiol. Som väntat blandades denna harmoniska ton snart med de kaka-foniska tonerna från pressen och den ortodoxa vetenskapen, Men på andra sidan Atlanten, i England, delade några skarpsinniga affärsmän inte på något vis denna scepticism. De - de berömda miljonärerna Baranto Brothers, ägare till en del diämantgruvor

i Syd-Afrika - gav i uppdrag åt en Londoningenjör, major Richard Seaver, att resa över Atlanten för att undersöka Keelys upptäckter. I närvaro av den förbluffade Seaver, förde Keely stråken längs fiolsträngarna. Tre meter bort startade den harmoniska tonen Keelys motor och hastigheten ökade tills bänken motorn var fastskruvad i började skaka.

Seaver försökte själv; men i början kunde han inte få fram den rätta tonen. För att stoppa motorn, måste man enslå den motsatta disharmoniska tonen på violinen. Olyckligtvis hade Keely inte förutsett uppfinnandet av grammfonen, som kunde ha upptagit den exakta tonen som behövdes på en skiva. Då kunde han ha utrustat sin häpnadsväckande motor med en automatisk start. Han såg att svårigheterna var att de magnetiska och elektriska strömmarna ständigt skiftade. Keely uppfann även en metod att upphäva tyngdlagen. Hans uppfinning bestod av tre glaskammare, lm. höga, monterade på en glasskiva. Varje cylinder innehöll tre metallklot vägande 150 g. vardera. Då en kugel av silver och platina förbands med glaskammarna och länkades med dem till en "sympatetisk transmitter", höjde sig kloten i kamrarna, eller stannade vid en godtycklig punkt. Kulornas rörelse var lika mjuk ~~xxx~~ och gracil som maskrosfrönas en stille höstdag. Han applicerade sin upptäckt på en modell av ett luftskepp som vägde 4 kg. Detta, kom ihåg det, var åren 1889 och 1890, tjugo år innan Bleirot flög det första planet över Doversundet. När han fäste en "differentiell wire" på modellen, höjde den sig och svävade: och han kunde hålla modellen stillastående, likt en helikopter, på vilken höjd han önskade.

Men den olycksbådande skuggan låg i stackars Keelys fotspår. Han hade mistat sin stöttepelare, Mrs Moore: Han hade en artists förekt för pengar. Gradvis sjönk den stackars säten under bördan av alla skulder, bekymmer och missräkningar. En vinternatt 1898 påträffades han död i sin

verkstad. En hög förkolnad aska representerade allt han lämnade åt en förstockad generation.

Det berättas vidare, att Mrs Moore's son, Clarence Bloomfield Moore, hyrde Keelys hus efter hans tragiska död. Moore började smoke och genom-sökte källaren, och se, han hittade en gammal luftkompressormotor från vilken en del pipor och järnrör utgick! "Se där", sade Moore, "den där killen var en äkte skojare och svindlare. Titta på de här rören!"

"Men", sade Keelys forna aktieägare, "stackars Keely gjorde ingen hemlighet för oss om den gamle motorn nere i källaren. Vi visste allt om den för länge sedan". De hade sett hans motor slita sönder allt om den för länge sedan". De hade sett hans motor slita sönder tjocka rep, bryta järnstänger och skjuta kulor genom en tolv-tums planke!

MEDDELANDE:

Tellus kommer att göra ett uppehåll under sommar-månaderne. Nästa nr beräknas utkomma i September. Vi önskar alla läsare en riktigt solig sommar!

Red.

UFO-kontakter och E.S.P.

Den minsta, allmänna byggstenen i universum är av dubbelkaraktär och finnes i alla föremål, organiska och oorganiska, även i stjärnorna ovan.

De senaste iakttagelserna från satelliterna går i riktning mot en bekräftelse på möjligheten att det finns liv på andra himlakroppar.

Men kontakthistorierna då? Vad säger de oss?

Det är på denna punkt jag vill påpeka, att jag har funnit beviset för dem. Medan jag betraktade mönstret i den lade jag märke till, att det fanns något gemensamt för de 47 människor som påstår sig ha haft kontakt. De är alla i mer eller mindre grad i besittning av E.S.P. (-översinnlig uppfattning), fastän ett par av dem icke själv var medvetna om det vid sin första kontakt.

Dessutom påstod de allesammen, att de hade mött människor från den "yttre rymden" och gav olika beskrivningar på deras tefat.

Där fanns svaga fysiska bevis, men massor av redogörelser som senare blev bekräftade på vetenskapligt håll.

Det var det jag rättade mig efter, att jag måste förvisse mig om, huruvida alla deras kontakter var inbillning eller kanske sinnesförvirring. Det fanns tre möjligheter:

1. Ren och skir psykisk kontakt från andevärlden.
2. Verkliga, projicerade kontakter med levande skapelser lika oss själva, som ställes framför en art av ett högt utvecklat TV-instrument och projiceras i 3 D., så att den mottagande personen, som möjligtvis är i besittning av en högre mental frekvens, är övertygade om att dessa människor är personligen närvarande.

3. Eller att de via E.S.P. har mottagit obestridliga tecken på rymdmänniskornas existens som "gestalts-budskaps-intuitions-tankegrafi (tanke-syn projicerade och avbildade på fotografier).

Vi kan föreställa oss, att människor som önskar överbevisa andra om deras existens, upptäcker

hur tjockskelliga dessa ändre är. Det ligger då i deras djupa intresse för mänskligheten på jorden, att de brukar list för att dokumentera rymdmänniskornas existens. Inte, som någon kanske är böjd att tro, av ren ohederlighet, utan med risk för personligt förlöjligande för att hjälpa till med att upplysa oss om, att det lever andra i universum som verkligen lever i fred och harmoni och att vi borde göra det samma, såvida vi tror på människornas broderskap och älskar vår nästa som oss själv.

Några UFO-forskare anser om detta, att denne etik är förnuftig, men att den inte bevisar existensen av de flygande tefaten och av dess besättnings besök hos oss på jorden. Tvärtom tjänar det till att vilseleda oss.

Det är på denna punkt som man själv spärrar vägen till sanningen för sig. Man har objektivt undersökt allt tillgängligt material, men man är rädd för att undersöka den subjektiva sidan av saken, i det att man använder den ursäkten, att alla kontakthistorier entingen är onda andars verk eller att de personer som kommer med historierna, befinner sig i sinnessjukens gränsländ.

Tror man verkligen att dessa människor är mogna för sinnessjukhusen? Om detta är fallet, varifrån kommer då det framträdande mönstret hela vägen genom deras historier - likheten!?

Vilken värdering kan vi nu företaga efter ett ingående studium av varje pusselbit som blivit framlagd för oss?

1. Att det finnes, både i nutid och i forntiden, historiska berättelser som visar, att UFOs har varit till stades i vår atmosfär. Vidare, att deras form inte representeras av någon konventionell typ av luftfartyg utan hänsyn till framdrivningssättet. Bevisen för deras existens är bevisat vetenskapligt såväl subjektivt som objektivt.

2. Det finns många kontaktpersoner som påstår att de haft kontakt

a) genom E.S.F. - inberaknande telepati, fysisk projektion, automatisk skrift etc.

b) psykiskt. Psykisk projicering liksom en fram-

skriden art av TV.

c) upplysningar, givna muntligen, om ursprungsort, liv på andra planeter, varningar av olika slag, filosofiska begrepp.

d) konkreta bevis såsom fotografier, skrifter, olika substanser, hudvävnad och i enstaka fall fysiskt, kroppsligt bevis.

e) diagram eller teckningar av tefaten som de set eller varit ombord på.

När man ger sig i kast med avsnitt 2, måste man som jag festslog i inledningen, följa efter mönstret och här finner man:

1. De flesta upplysningarna äro motsäggande, fastän några historier senare har vetenskapligt bevisats.

2. Teckningar av tefaten är oöverensstämmande.

3. De filosofiska begreppen de opererar med är inte särskilt nya.

4. Fotografierne - några är avslöjade, andra inte tillfredsställande bevisade.

5. Några få knep är funna ut på försök för att stötta de givna berättelserna.

Genom att sortera dessa fem mönster som löper genom kontakthistorierna fann jag, att upplysningarna kunde skäras ned till tre punkter:

1. Dessa berättare har vid olika tider kontakt med mänskliga väsenden som ger dem en del av eller kanske alla de upplysningar som det berättas om.

2. Kontakt genom långt framskriden TV i samband med tankeradio, som användes till att sända upplysningar till bestämda tider etc.? Kontakt med rymdmänniskor som inte är i stånd till att endas i vår atmosfär.? Eller, på grunder som de bäst själv känner, inte önskar att kontakta jordmänniskor med någon annan avsikt än att göra oss bekanta med deras existens, därför att de säkert vet, att vi står på tröskeln till att själva företaga resor i rymden.

3. Alla dessa kontaktpersoner mottager sina upplysningar dels genom E.S.P. och dels genom sitt eget undermedvetna.

Men knepen med fotografierne då?

Det är möjligt för en människa att prägla ~~en~~ ~~ett~~ ett material med en tänkt bild, närmast som man kan märka doften av en parfym i ett rum, timmar efter att den som använde parfymen har gått. Intrycket av dessa tänkte bilder kan uppsamlas av känsliga personer som är tränade till detta. De träffande om det går att sätta tanken på en fotografiflåt: detta kan utföras.

Efter att ha studerat sannolikheten av dessa tre möjligheter, blir det klargjort att nr 1. kan evvisas med påtaglighetens vikt, sammanhållen av den nu nästan kompletta bilden av hela arbetet med UFO-forskningen. Nr 2. synes inte särskilt antagbar efter alla dessa år. Vilket bringer oss fram till nr 3. Med det samma kan jag höra någon säga: "Där kan du se, vad sade jag? Det motbevisar totalt tefotens existens och får kontakthistorierna att falla samman".

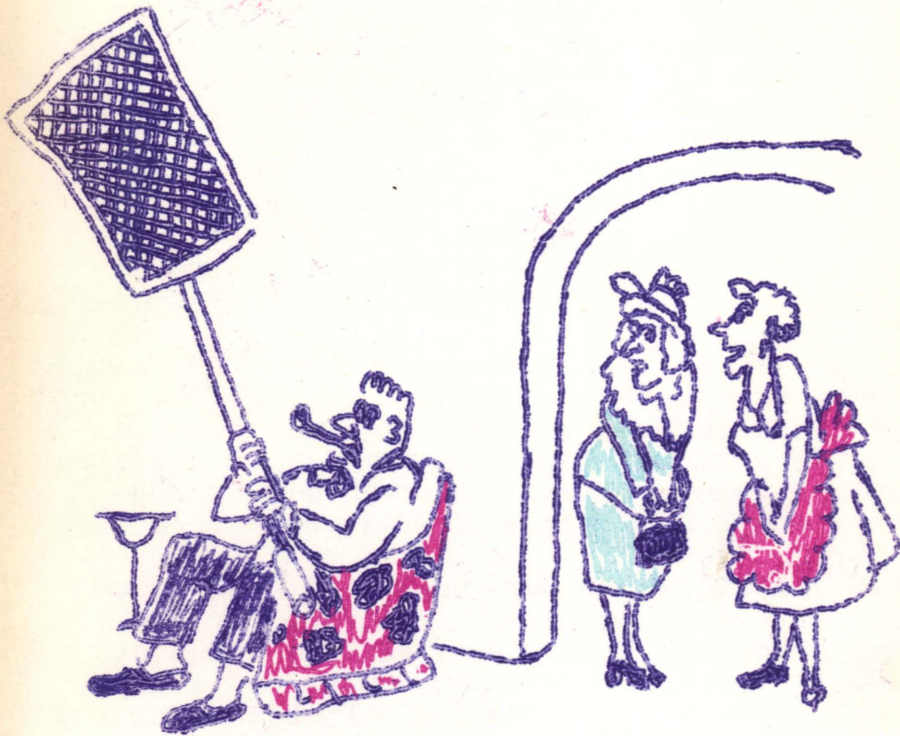
Det är jag nu rädd för att de inte gör. Det kan däremot sägas, att det i stället för fram den faktiska sanningen och jag kan säga med auktoritet, i det jag sluter mig till mängder av skriftliga bevis i form av statistik, att det är möjligt att genom E.S.P. uppnå en hög procent av korrekta intryck.

Mina egna försök under en period av 2 år med tränade, mottagliga människor, ger 80% för upplysningar givna och kontrollerade inom ramen av 2 veckor, 17% som är en konstant summa av sannolikhet, som avviker handlingarna el. likn. för att bevisa eller motbevisa dem. De resterande 3% är totalt felektiga.

Därför, om man nu lägger detta till vikten tillsammans med kontakthistorierna, kommer man att se hur motsägelserna stiger i dessa.

Men man kommer att se sanningen i dem, förutsatt man håller sinnet öppet och utvecklar sin E.S.P. Alla har vi E.S.P. i olika grad. Den väntar bara på att blive uppdyrked. Det är inte något övernaturligt eller ett djävulens verk. Då den brukas förståndigt och med osjälviska motiv, kan man hjälpa mänskligheten till den fulla san-

(forts på sid. 3)

"Herman har kommit på ett sätt att
fånga flygande tefat."